

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 52/2022
02.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгана Дулића и др., због кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Дулића, адвоката Илије Поповића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 44/18 од 08.02.2021. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1 По1 16/21 од 17.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.02.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Дулића, адвоката Илије Поповића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 44/18 од 08.02.2021. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1 По1 16/21 од 17.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 44/18 од 08.02.2021. године, у ставу првом, окривљени Драган Дулић, Бранка Керавица, Анте Камењашевић и Данијел Чалић оглашени су кривим због извршења кривичних дела и то окривљени Драган Дулић због кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика, окривљена Бранка Керавица и окривљени Анте Камењашевић због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика, а окривљени Данијел Чалић због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, па су осуђени на казне затвора и то окривљени Драган Дулић у трајању од 3 (три) године, окривљена Бранка Керавица у трајању од 1 (једне) године, окривљени Анте Камењашевић и Данијел Чалић у трајању од по 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у које казне им се урачунава време проведено у притвору, како је то наведено у изреци пресуде.

Истовремено према окривљеном Драгану Дулићу изречена је мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела и окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, као и да суду на име паушала плате износ од по 50.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Ставом другим изреке пресуде окривљени Радослав Олујић је на основу одредбе члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика.

Ставом трећим изреке пресуде према окривљеном Александру Дулићу на основу одредбе члана 422. став 1. тачка 2) ЗКП одбијена је оптужба да је извршио кривична дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 30. и 33. Кривичног законика и кривично дело тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика.

Ставом четвртим изреке пресуде према окривљеном Драгану Дулићу и Александру Дулићу на основу одредбе члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП одбијена је оптужба да су извршили кривично дело посебни случајеви фалсификовања из члана 356. став 1. тачка 5) у вези члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и одлучено је да трошкови кривичног поступка у делу у коме су окривљени ослобођени од оптужбе и у делу у коме је према окривљенима оптужба одбијена, падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1 По1 16/21 од 17.06.2022. године, у ставу првом, делимичним усвајањем жалбе бранилаца окривљеног Драгана Дулића, адвоката Драгана Плазинића и Илије Поповића, браниоца окривљеног Анте Камењашевића, адвоката Владете Томановића и браниоца окривљеног Данијела Чалића, адвоката Јовице Ковачевића, и по службеној дужности преиначена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 44/18 од 08.02.2021. године, само у осуђујућем делу па су окривљени Драган Дулић и окривљена Бранка Керавица оглашени кривим због по једног продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика и осуђени на казне затвора и то окривљени Драган Дулић у трајању од 3 (три) године, а окривљена Бранка Керавица у трајању од 1 (једне) године, окривљени Анте Камењашевић због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца, а окривљени Данијел Чалић због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, при чему се окривљенима у казне затвора на које су осуђени, урачунава време проведено у притвору, како је то одређено изреком пресуде.

Истовремено према окривљеном Драгану Дулићу, на основу одредбе члана 87. Кривичног законика, изречена је мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела, ближе наведених у изреци пресуде и окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним

решењем, као и судског паушала у износу од по 50.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Ставом другим изреке пресуде, према окривљеном Анти Камењашевићу на основу одредбе члана 422. став 1. тачка 2) ЗКП одбијена је оптужба да је извршио кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика.

Ставом трећим изреке пресуде, одбијене су као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал Кто 14/21 од 14.10.2021. године, браниоца окривљене Бранке Керавица, адвоката Николе Тодоровића и у преосталом делу жалбе бранилаца окривљеног Драгана Дулића, адвоката Драгана Плазенића и Илије Поповића, браниоца окривљеног Анте Камењашевића, адвоката Владете Томановића и браниоца окривљеног Данијела Чалића, адвоката Јовице Ковачевића и првостепена пресуда је у ослобађајућем делу, који се односи на окривљеног Радослава Олујића потврђена, а у преосталом делу остаје неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Драгана Дулића, адвокат Илија Поповић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног Драгана Дулића, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Дулића, је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Дулића истиче се да је оптужним актом Тужиоца за организовани криминал овом окривљеном, поред осталог, стављено на терет извршење кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. Кривичног законика, о ком кривичном делу првостепени, а ни другостепени суд уопште није одлучивао.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, којима се указује да правноснажним пресудама није потпуно решен оптужбе, односно на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Тачни су наводи захтева за заштиту законитости да је оптужницом Тужиоца за организовани криминал, поред осталог, окривљеном Драгану Дулићу стављено на терет и извршење кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, али не и кривичног дела из члана 346. став 5. КЗ, што нетачно говори бранилац окривљеног. Из списка предмета произилази

да је ово кривично дело у диспозитиву оптужног акта Кт 14/11 од 01.12.2011. године, по којој је поступао суд, описано радњама које представљају организовање и чланство у организованој криминалној групи и да су исте радње описане у оквиру појединачних радњи извршења кривичног дела тешка крађа и сходно закону који је био на снази у време извршења кривичног дела, квалификоване као кривично дело из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика, које постоји када је ово кривично дело извршено од стране организоване криминалне групе.

Имајући у виду да је постојање организоване криминалне групе предуслов за квалификовање радњи окривљеног као кривично дело из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) Кривичног законика („Сл. Гласник РС“ бр. 72/09), односно обележје тог дела и основ за строже кажњавање, то је постојање групе као обележје тог кривичног дела „конзумирало“ само организовање или припадност групи као посебног кривичног дела, о чему је на страни 52. у ставу четвртном своје одлуке, јасне и довољне разлоге изнео првостепени суд.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може говорити само у ситуацији када суд уопште није донео одлуку о некој тачки оптужбе.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаним правноснажним пресудама у потпуности је решен предмет оптужбе. Наиме, у конкретном случају је правноснажним пресудама одлучено о свим тачкама оптужбе, а закључак првостепеног и другостепеног суда да радње окривљеног Драгана Дулића испуњавају сва законска обележја кривичног дела из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика, које обухвата и обележја кривичног дела из члана 346. став 2. у вези става 1. Кривичног законика чиме је остварен „законски супсидијаритет“, и да самим тим нема основа за посебно одлучивање о кривичном делу удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. Кривичног законика. Ово посебно имајући у виду да суд, у смислу члана 420. став 2. ЗКП није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела и уколико остаје у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, овлашћен је да мења квалификацију, при чему је наведена измена извршена у корист окривљеног.

С обзиром на наведено, Врховни касациони суд налази да побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, на коју се се супротним наводима браниоца изнетим у захтеву за заштиту законитости, неосновано указује.

У осталом делу, захтевом за заштиту законитости указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и истиче да је нејасно како се окривљени Драган Дулић код појединих радњи извршења налази у улози организатора организоване криминалне групе, а код неких радњи у улози подстрекача, као и да је закључак суда о „постојању сумње да би окривљени Драган Дулић учинио кривична дела за која се терети“, противречан изреци.

Поред овога, бранилац у захтеву за заштиту законитости износи сопствено мишљење везано за оцену изведених доказа, у смислу члана 419. став 2. ЗКП и

оспорава утврђено чињенично стање у погледу могућности организовања организоване криминалне групе од стране окривљеног у периоду утврђеном изреком пресуде, као и закључак суда о несумњивом постојању или непостојању чињеница заснованих на објективним мерилима расуђивања, што представља повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде чланова 440. и 419. став 2. ЗКП, не представљају законске разлоге, због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, Врховни касациони суд се у разматрање и оцену ових повреда, није упуштао.

Као разлог подношења захтева бранилац истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, али наводи захтева не садрже објашњење у чему се истакнута повреда конкретно састоји, па ни ближе одређивање наредбе за примену мере надзора. Како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа истакнута повреда закона на коју се захтевом само паушално указује, то се овај суд у разматрање и оцену истакнуте повреде, која у смислу члана 484. ЗКП, нема прописан садржај, није упуштао.

Врховни касациони суд није разматрао допуну захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног налазећи да је неблаговремена. Ово из разлога што из списка предмета произлази да је окривљени пресуду Апелационог суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кж1 По1 16/21 од 17.06.2022. године примио 04.10.2022. године, а да је његов бранилац, адвокат Илија Поповић, допуну захтева за заштиту законитости поднео путем поште 04.11.2022. године, односно након протекла рока од 30 дана прописаног одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић